

трудили, но не могатъ да земѣтъ никакво възнаграждение безъ трудъ.

Бащата е който са е трудилъ, който е спистявалъ и търпѣлъ лишения за тѣхъ, той имъ е оставилъ своитѣ права, и понеже той може да располага собственостъ-та си по волята си, туй което имъ завѣщава принадлежи тѣмъ. Ако бы нѣкой изъевилъ притязаніе на туй, тогасъ той трѣбаше да отрече още че бащата е ималъ право да располага своето наслѣдіе. Туй сичко доказва че преминуванъето на наслѣдството отъ бащата на сына не само не е вредително но още и много полезно за обществото, защото инакъ е твърдѣ вѣроятно че никой чловѣкъ не бы са старалъ да работи по-много отъ колкото е нужно за неговата потреба, ако да бвше лишенъ отъ възможность-та да вкуси удоволствието което осѣща когато може отъ излишъка на трудоветъ си да остави нѣщо на своитѣ дѣца подиръ смъртъ-та си.

Безъ наслѣдството още не было бы възможно соединеніето на капиталы за голѣмы промышленны пріятія, толкосъ полезни на сичкото общество, и чловѣцитѣ щѣхъ да сж лишены отъ преимуществото което пропехожда днесъ отъ наслѣдіята, които улесняватъ да са съединяватъ въ едни само ржцѣ плодетѣ на дѣятельностьта и на спистяванъето на цѣлы поколѣнія.
